

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta " 3.— " 4.50 "
za četrt leta " 1.50; " 2.25 "

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov. v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na naročbe brez priložene naročilnice se upravnštvo ne ostra.

EDINOST

Oglasi in oznanila se računajo po 8 nov vrvicah v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrvic.
Poslana, javne zahvale, smrtnice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker ne frankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo Piazza Caserma št. 2. Odprte reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

•V edinost je moč.

Vabilo na naročbo.

Ob začetku četrtega četrtletja vabimo svoje naročnike, da pravočasno ponovno svoje naročbo in da skušajo nam pridobiti novih naročnikov. Časi so resni, in napočila je doba, ko narod slovenski krvavo potrebuje neodvisnih glasil, zahtevajočih prava naša, ne oziraje se ne na desno ne na levo. Nam je resna volja, pri katerih-si-bodi odnošajih brezobzirno zagovarjati narodni naš interes, a v tem boji trebamo duševne in gmotne podpore naroda. Kdor se torej strinja z našimi načeli, stopi hitro v naš krog.

Cena listu je:

za vse leto . gl. 6.—
za polu leta " 3.—
za četrt leta " 1.50

Uredništvo in upravnštvo.

Svetčev banket.

V nedeljo se je sbralo v Ljubljani lepo število mož od vseh strani domovine slovenske, da na sijajen način dajo zadoščenje možu, kojemu se je dogodila nezaključena krivica; da protestujejo proti napadom na družbo, težečo le po plemenitih ciljih in za kojoj se mora navduševati vsakdo, ki je res Slovenec. To je bil jedini in izključljivi namen Svetčevemu banketu. Prostor nam ne dopušča, da bi popisali natančno, kako se je vršil banket, še manje pa, da bi mogli doslovno navesti vse govore; le toliko bodi povedano, da je bil ves banket impozanten pojav krepke narodne volje; kajti o vseh udeležencih smemo trditi mirno vestjo, da so vedeli, po kaj so prišli. Vsak posamičnik se je zavedal

PODLISTEK.

Dva leposlovna poskusa.

Spisal Slavoljub Dobravec.

II.

(Dalje.)

Popravlja se slovnično in pravopisno pogreške v poskusu Fran Dolnič, čudil se je čudom, da je vsebina tako nekam v dotiki in slična z ono Krivičovo. Vendar ne reče ničesar in kmalu dovrši popravilo. Tudi Dolnič odide z obljubami brezmejnega hvaležnosti; v srcu si je pa mislil: glejte, ljudje bodo rekli, da sem sam napravil vse tako lepo.

Ničesar seveda ni slutil o Kriviču, ker je bilo vse klubova tajnost.

Slovstvenim večerom določeni čas pride, društveniki se zbera, tudi Dolnič je med njimi. Malec in Vicko sta že na svojem mestu. Nocoj slučajno predseduje Vicko, in Malec kot podnačelnik mora samo slušati njegove ukaze. Načelnik je že prijel za zvonec, da bi naznanil začetek, ko se odpro vrata, v sobo prihitijo zasopljivi Krivič in odda svoj izdelek Vicku.

Vsi so se smehljaje ozrli v načelnika, češ: ti si jo vender dodelal.

Krivič in Dolnič sta se pa gledala

v polni meri svoje narodne dolžnosti, postaviti se po robu nplemenitim nakanam, naperjenim proti zaščitnici našega roda, stoječega ob mejah kraj propada. V osobito zadoščenje nam je pa, da so tržaški in okoličanski Slovenci, rekli bi, na demonstrativen način pokazali, kako mislijo; da so pokazali, da je bila "Edinost" zares glasilo ogromne večine tržaških in okoličanskih Slovencev, ko je brez ovinkov obsojala herostratsko početje nekaternikov.

Ob 2. uri popoldne stopil je v dvorano slavljenec g. Luka Svetec, pozdravljen burno od vse družbe.

Mej obedom je prvi pozdravil družbo predsednik osnovalnemu odboru, g. dr. Ferjančič, naglašajoč, da v sedanjih resnih časih treba, da vsi narodni elementi delujejo podvojenim rodoljubjem in podvojenim požrtvovalnostjo. Zaključuje svoj govor poklonil je govornik Luki Svetcu v ime odbora v izraz hvaležnosti in zaupanja elegantno kaseto se srebrnim, bogato oizeliranim tintnikom in zlatim peresom.

V tem trenutku nastal je po dvorani vihar navdušenja: pristen izraz globokega spoštovanja, ki ga goje rodoljubni Slovenci do moža, ki je posvetil vse svoje življenje borbi za prava rodu svojega in ki ni zagrešil ničesar družega, nego da je ostal zvest oporoki pokojnoga Bleiweisa, da je ostal zvest staremu narodnemu programu našemu, da je ostal zvest samemu sebi. Da se pa prepričate, kakovo je "liberalstvo" in "brezverstvo", ki se je nedavno podtikalo temu možu, prosimo, dragi čitatelji, da prečitajte njega govor, s kojim se je zahvaljeval pri banketu na besedah dra. Ferjančiča, odnosno na prisrčni ovaciji, ki se mu je priredila. Rekel je:

kakor da strele švigajo skozi hudourne oblake.

Prvi je na vrsti Dolničev poskus. Vicko namigne in Malec začne čitati:

"V Veroni na Laškem je živel bogat mladenič. Ko je prišel z visoke šole, umrl mu je oče in ostavil širno imetje. Več stotakov na dan je imel prihodkov in nobene skrbi za bodočnost. Druge nadloge ni čutil, kakor da je na svetu sam samost brez bratov, brez sester, brez sorodnikov in, kakor je kazal, tudi brez znancev. Tako osamelost pa čuti človek v neki določeni dobi življenja in lahko si vsaj nekoliko pomaga s tem, da se — oženi. Spremljevalko na potu svojega življenja lahko najde vsakdo, bogatin veliko ložje kot revež. Zato tudi Alfonza — tako mu je bilo ime — na to stran ni prav nič skrbelo.

Bival je v lepi hiši, okrašeni z raznimi kipi, ki so bili postavljeni po robu strehe in vdeleni v zid. Prvi dan vsacega meseca je pobiral Alfonzo stanarino od svojih najemnikov. V njegovi hiši je bivala tudi lepa udova po nekem profesorju s še lepšo hčerko Ido. Vselej, ko je šel mladenič z doma ali prihajal od kod, gledala ga je lepa Ida s tretjega okna na desno od glavnih vrat. Pozneje je je Alfonzo večkrat srečal tudi na stopnjicah in vselej

Častita gospoda!

Dragi tovariši in sovojniki v trdem narodnem boji!

Dovolite, da se Vam za Vaše lepo pozdravljenje, za Vaše prijazno priznanje kar najtopleje zahvalim. To storim tem srčneje, ker vem, da Vaše priznanje ni namenjeno samo meni, temveč vsem mojim tovarišem in sotrudnikom naše krivično napadene družbe sv. Cirila in Metoda, kateri se je brez vsacega najmanjšega uzroka odrekalo zaupanje. Vaše priznanje je ob enem izraz Vašega soglasja z načeli naše stare politike, katera je po izročilu nepozabnega nam dr. Janeza Bleiweisa zbirala pod jedno zastavo vse narodne moči na skupno narodno delo. Vaše priznanje je pa tudi tolažba, meni in vsem onim, ki gledajo z žalostjo in skrbjo, kako se pojavlja na našem političnem pozorišču nova stranka, katera s pretvezo, da gre za vero, s kričanjem, da je vera v nevarnosti, hoče polastiti se pri nas vsega javnega življenja. Dobiti moramo v svoje roke vse občinske, deželne in državne zastope, to je nje geslo in škofje naj bodo tudi naši politični vodniki. Jaz dvomim, da bi naši škofje hrepeneli po tej časti, dobro vedoč, da je čuvati vero njih poklic, ne pa politično voditeljstvo. Saj jih sam sv. Oče, naš sedanji papež, odvraca od tega z besedami, "kdor meša vero v politiko, ta zlorabi vero". In slasti pri naših slovenskih razmerah sdi se mi ta misel, da bi škofje vodili našo politiko, naravnost nesmisel. In prašam, ako bi že pri nas ta misel našla odločen upor od vseh zavednih Slovencev, je-li kaj upanja, da bi ta misel zmagala tudi po drugi Avstriji? Jaz vsaj sodim, da ni najmanjšega upanja; potem pa tudi pri nas ne more zmagati, ker se za nas same Slovence ne more delati izjema in za to se kaže vse to prizadevanje naše nove stranke kot prava nepotreba in rečem naravnost, kot pregrešna nepremišljenost. Še žalostneje je pa, kako hoče

je imel za lepo prikazen tudi lepo besedo. Sprva se mu je Ida le tako odzivala, kakor se nam odzove neznanec na javni cesti, pozneje je pa odgovarjala vedno prijazneje, in naposled je moral tudi Alfonzo misliti, da v ti čudoviti prijaznosti tiči nekaj družega, morda — ljubav.

Ljubezen je različna, da si bistveno jednaka in nedeljiva.

Tako je bilo tudi tukaj.

Lepa Ida in Alfonzo sta bila kmalu do dobra znana. Najiskrenejša želja obeh je dozorevala čedalje bolj v to, da bi ju mašnik kmalu združil v srečen zakonski par.

Zgodilo se je pa drugače.

Lepa Idica je ljubila Alfonzovo novoce.

— Prej pa Krivičeve — oglasi se hudomušno Krivič sam in glasen smeh se razlega po bokani sobi kakor v velikanskem sodu.

Tudi Mrakova se je zasmejala.

Malec nadaljuje:

Na zimo pridejo v Verono ogerski huzarji. Lepi, visoki, črnolasi in močno brkati so bili. Ženski spol, kakor ni mogel videti avstrijskih vojakov, dirjal je kar slep in gluh za njimi, in ne bi se dosti motil, kdor bi trdil, da je imela tedaj vsaka Verončanka svojega huzarja, ali

ta stranka doseči svoj namen, s kakimi sredstvi hoče izpodkopati in odstraniti vse naše rodoljube, naj si so še tako zaslužni in delavni, ako ne prisegajo nepogojno na njih načela. Očitajo nam sebičnost, da delamo le iz sebičnosti, da potem, ko smo s pomočjo naše duhovščine zlezli na konja, iščemo le svoje koristi. Ne, častita gospoda, boj za slovensko narodnost ne donša nobenih dobičkov, ampak zahteva velike žrtve, mnogo truda, polno dela in mnogo, mnogo zatajevanja samega sebe. Prašam, kateri od nas bi tega, kar ima, ne bil pridobil si tudi kot nenarodnjak, morebiti še veliko ložje; da ne omenjam onih naših rojakov-mučenikov, ki so se zavolj narodnosti preganjali in se še preganjajo, prezirajo, zapostavljajo in še celo od služeb odstavljajo. Očitajo nam nadalje, da smo liberalci. Ali kako zvižajno! Jednacijsko nas z onimi židovsko-nemškimi, laškimi in madžarskimi liberalci, kateri si to častito ime pridevajo le zavolj lepšega, iz špekulacije, ki pa niso nikakršni liberalci; oni so liberalna načela zatajili, ker svobodo in pravico drugih narodov satirajo. Taki liberalci mi nismo, niti ne moremo biti, ker nimamo ne volje ne moči, da bi druge zatirali. Ne sramujemo se pa biti liberalci v pravem pomenu te besede. Saj imamo vse našo državljansko in narodno svobodo, kolikor je vživamo, zahvaliti le pravemu liberalizmu. Ne bom Vam razlagal, kaj je pravi liberalizem, ampak imenoval Vam bom le moža, ki je dan današnji odlični zastopnik pravega liberalstva, t. j. častitljivi starček, sedaj prvi angleški minister Gladstone, oni blagi mož, ki se je prvi od svojih rojakov ognjevitno poteral za nesrečno bolgarsko rajo proti turški grozovitosti in ki se ravno zdaj pripravlja poravnati stoletne krivice, ki so jih trpeli katoliški Irci od njegovih rojakov. Kdo izmed nas ne bi radovoljno snel svojega klobuka pred takim liberalcem? Te vrste liberalci smo radi tudi mi in hočemo ostati.

bolje: vsak huzar svojo Verončanko. Prav veselo življenje je bilo na prisolnčnih šetališčih, kjer so se črnolase in žarnočke Italijanke izogibale nagajivim huzarjem.

Tudi Alfonzova Ida je kmalu dobila vitkega huzarskega častnika.

— Moja Ida! — vsklikne Krivič, in društvo udari vnovič v soglasen smeh. Sedaj se Mrakova ni smejala, le škodoželjno je gledala Kriviča.

"Alfonza vender ni zabila. Mislila si je gotovo: če ne bode oni, pa bode ta. Ali mladenič — laška kri je vroča — je bistrim očesom opazoval svojo Ido. Ko je neki večer stal v veži in skrit poslušal, kako se je ogoreli Madjar, ki jo je spremljal do tu sem, poslavljajal z lepo Ido, kako sta si obetala večno zvestobo, obrnil ji je za vselej hrbet in jel — zaničevati. Vpričo njega je potem Ida vse tajila in tudi mati ji je pomagala, a kar je Alfonzo videl na svoje oči in slišal na svoja ušesa, to mu ni šlo tako brž iz srca, kakor je izginila od tam podoba nezveste Ide."

— Da, nezveste, — dostavil je Krivič skoro nehote in mej običnim smehom ga je Dolnič pogledal toli ljubeznivo kakor menda že dvajset let ali pa še nikoli ne. (Dalje prih.)

Očita se nam slednjič, da smo brezverci, da smo odpali od Kristusa. Kako krivično obrekovanje! Mi nismo odpali od Kristusa, čeprav tega sv. imena nimamo vedno na jeziku. Saj nas on sam uči: Ne tisti, ki vedno vpije: „Gospod, Gospod,“ poide v nebeško kraljestvo, ampak kdor spolnuje voljo nebeškega očeta. In kaj nam zapoveduje on? Prva in največja zapoved je: Ljubi svojega Boga iz celega svojega srca! in druga tej jednaka: Ljubi svojega bližnjega kot samega sebe. V teh dveh zapovedih, pravi on, je zapopadna vsa postava in proroki. In kdo je bolj in v obilnejši meri naš bližnji, ko naš ubogi narod. Ko ljubimo ta svoj narod, ter se potezamo za njegove pravice, za njegov obstanek, ali ne spolnujemo s tem tisto Kristusovo zapoved, ki je prvi in največji jednaka? Mislím, da mnogo bolje kot oni, ki sejejo mej nas prepri in sovraštvo, ter ovirajo s tem naše narodno delo. Ravno prot! tem se sme obrniti, kar piše sv. apostol Janes, rekoč: „Kdor trdi, da ljubi Boga, pa sovraži svojega brata, ta je lažnik; kako bo ljubil Boga, ki ga ne vidi, ako se ljubi svojega brata, ki ga vidi? Nismo odpali od Kristusa, ampak spolnujemo njegovo zapoved z ljubeznijo do svojega naroda. Ta ljubezen je tudi vez, ki nas druži rodoljubne duhovne kot posvetne narodnjake v jedno vez, ki je močna, ker je utrjena v naši veri in v našem srcu, tako močna, da je ne raztrga nobena sila in nobeno modrovanje krivih prorokov. Tako napijam vsem narodnjakom slovenskim, Vam, ki ste tukaj zbrani in njim, ki so v duhu z nami združeni, v sem na zdravje, Bog poživi!

(Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Vse novine bavijo se z odstopom deželnega predsednika kranjskega. Na nemški strani zavlada je veliko veselje, kajti nadejajo se nove ére, koji bode glavna naloga, da iztrebi radikalno, kar je zasejala Winklerjeva „slovenska“ doba. Mi smo pa hladni do dna duše v oči gled novemu položnju, ker smo uverjeni, da tudi novi politiški načelnik kranjski, baron Hein, ne bode mogel delati éduže; tudi njemu se izvestno ne posreči, kar se ni posrečilo nikomur pred njim: odpraviti se sveta istino, da je 95 odstotkov prebivalstva Kranjske slovenskega rodu. Besedičenje nemških listov o slovenizovanju na Kranjskem je pa že neslano, kajti baronu Winklerju ni trebalo poslovenjati na Kranjskem, kjer je itak že vse slovensko. O slovenjanju ni smeti govoriti, pač pa smemo Slovenci govoriti o germanizaciji, koja je pod Winklerjem — vzlic njegovi poštenosti in vestnosti — istotako predrzno dvigala svojo glavo, kakor pod njegovimi predniki. Odstopivšemu predsedniku ni smeti radi tega ničesar očitati: razmere so bile močnejše, nego je bila njegova dobra volja. Zato pa Kranjski Slovenci nimajo prav nobenega uzroka do jadikovanja: mož je naj bodo, združijo naj se zopet v staro narodno stranko, razplamene naj nekdanje navdušenje za narodne idejale: in napredovala bode naša stvar, naj je že politiški šef Peter ali Pavel. Mnogokateremu se bode zdelo čudno, čuvšemu našo izpoved, da smo se skoro razveselili nove dobe na Kranjskem, ker se nadejamo, da nam mrzlejša sapa séisti zrak ter odnese od nas tisti strašni narodni indiferentizem, nastal v politiški megli, ko nismo niti vedeli, ali jo mahamo na desno ali levo. Glejte nas tržaške in istrske Slovane, ki živimo gotovo v neugodnejših razmerah, nego naši bratje na Kranjskem in kojim še nikdar ni bila usoda tako mila, da bi imeli sebi prijaznega politiškega šefa: vender se še gibljemo, in vender smo še tukaj. Tlačijo nas sicer pri volitvah, beležiti nam je marsikak nevspeh

v politiški in národní borbi, ali vender smemo reči, da v Istri sklenemo bilanco vsakega dne z velikim moralnim pridobitkom, ker se nam utrjujejo značaji. Kajti to je gotovo, da le v jasnem položnju in v izrazitih odnošajih rastejo močje, v megli in polovičarstvu pa — klečeplazi. Srca kvišku, torej, bratje na Kranjskem! Predsedniki prihajajo in odhajajo, a narodi ostanejo — ako hočejo tako. Seveda treba resnega narodnega dela.

Nemški cesar je odpotoval z Dunaja dne 13. t. m. ob 8 uri 55 m. zvečer. Cesar naš ga je spremil do kolodvora, kjer sta se poljubom poslavila oba monarha.

V proračunskem odseku avstrijske delegacije je delegat Eim ostro kritikal odnošaje v Bosni in Hercegovini, rekši, da mohamedanci so ostali sovražniki okupacije, pravoslavni teže nekam drugam in tudi katoliki so nezadovoljni v mnogih obzirih. Govornik je predlagal slednjič resolucijo za uvedenje deželne zastopa, koji naj izvoli svoj deželni odbor za zasedeni deželi. Delegat Czedit je pobijal trditve Eimove na podlagi lastnih skušenj.

V istem odseku izjavil je vojni ministar, da vekšanje potrebščin za vojsko je v zvezi z evropskimi odnošaji, koje on ne more premeniti. V vojski se spoštuje narodni duh v mejah avstrijskega mišljenja. Nikomur ni prepovedano izven službe posluževati se svojega materinega jezika. Službeni jezik v vojski pa je nemški in mora ostati nemški.

Knezoškof Graški, dr. Zweger, je slavil dne 13. t. m. 25 letni škofovski jubilej.

Ministerski svet ogrski je baje sklenil rešiti spor s papeževo kurijo na radikalni način, namreč s tem, da se uvedejo: obligatoriški civilni zakon, posvetne matice in splošna verska svoboda. Vestí, došle iz Budimpešte, pa dvomijo same, da bi krona pritrčila temu načrtu. Istotako ni pričakovati, da bi mu gosposka zbornica pritrčila. — Ves parlamentariški aparat ogrski stane državo letnih 1,299.600 gld. Sedaj pa je vlada predložila parlamentu nov zakonski načrt, s kojim se plaša poslancev še nekoliko poviša, to je, poslanec bode dobival letno plačo 2400 gld., koja se mu izplača v 1/4 letnih obrokih.

DOPISI.

Iz Pomjanščine, 12. oktobra. [Izv. dopis.] — „Edinost“ je omenjala že mnogokrati, kako je lahonska stranka Pomjanska, zbrana okoli svojega nagloma umrlega vodje, vsikdar klubovala sveti veri, duhovščini, osobito pa lastnemu župniku. Poslednjemu seveda za to, ker je Slovenec dušo in telesom in ker se neče ukloniti brutalnosti lahonske stranke. Da, ta strašni župnik se ne plaši napadov v lahonskih časopisih in uti Porečke „babe“ se ne boji. Čujte sedaj, čemu so zmožni naši „Labi“! Videč, da vse zlobno in krivično tožarenje nič ne izda, izmislijo si hodobijo, ki zares presega človeško pamet in jo smemo po vsej pravici imenovati peklenko hodobijo. Našuntali so nekega reveža iz Šmarij, da naj toži župnika Pomjanskega, češ, da je poslednjega pes oklal njega hčerko ter jo močno ranil. Revež se s prvega ni hotel udati ali slednjič so ga preslepili vender-le rekši: „Le tožite, samo da spravime župnika v zapor!“ In res se je uročila tožba pri c. k. okr. sodišču v Kopru. Pri prvi obravnavi se ni mogla dognati resnica, zato je uavetoval državno-pravdniški funkcionar, da se od županije Pomjanske zahteva certifikat o tej zadevi. To je bilo maslo za naše močnejše; veselili so se: zdaj ga pa imamo v pesteh. Pri drugi obravnavi je bil prečitán ta certifikat, v katerem so upravstrastno očrnilí našega župnika.

G. župnik se je seveda protivil na vso moč takim trditvam, dokazivši, da je

vse gola krivica. Ali nič ni pomagalo, kajti c. k. sodišče je verovalo certifikatu, kerga je smatralo kot uraden akt ter je moralo obsoditi g. župnika na 10 gld. globe. G. župnik je seveda napravil utok proti kazni, v katerem je navel priče, da ni res, kar trdi certifikat. Vsled tega utoka vrčila se je dvakratna obravnavá pri c. k. deželnem sodišču v Trstu. Pri drugi obravnavi je deželno sodišče ustreglo utoku g. župnika, ter ga popolnem oprostilo kazni in tudi vseh pravnih troškov. Rzsodba z dne 2. julija 1892 št. 2252 uročila se je gosp. župniku dne 2. oktobra 1892.

Naj-li obširno govorimo o tem zlobnem činu lahonske stranke? Ne, ni treba, vsaj se obsoja sam. Ali čuda ni, da pri tolikih krivicah našemu župniku zdravje peša, dasi je prišel k nam kot pravi korenjak. Tolika zlobnost mora zrušiti človeka.

Kako dopuščajo dotične oblasti, da se pošiljajo oblastim taka krivična poročila? Zakaj ne primejo tistega, ki je kriv na tem?

Že leta 1891. se je uročila taka krivična tožba, koje so slepo podpisali nevedni kmetje. A krivičnost tudi te tožbe je dokazala rzsodba c. k. okrajnega sodišča v Kopru z dne 28. decembra 1891.

Skraini čas je že, da se konec stori temu hujskanju. A da bode moči doseči to, treba odstraniti one, ki hujskajo in lažejo.

Resnicoljub.

Z Vipavskega, 13. oktobra. [Izv. dop.] Dne 29. septembra imeli smo v Št. Vidu nad Vipavo res pravi narodni praznik; prišli so namreč gg. učitelji postojnskega okraja k izvanrednemu obdnemu zboru učiteljskega društva za gori ročni okraj. Narodne trobojnice dičile so Št. Viški trg; Št. Viški trg pokazal je uprav isti dan, da ve ceniti, spoštovati može, kateri se trudijo z blaženjem nežnih src, kateri žrtvujejo ves život svoj v prosep narodnosti naše, kateri so vodniki deci naši, upu naše boljše prihodnosti. Okolu 10. ure zberó se gg. učitelji na licu mesta. Prijazno in odkritosrčno pozdravljanje pokazalo je, kako se učitelji v tako razširjenem okraju postojnskem ljubijo, pokazalo se je, da se spoštujejo mej seboj. Kakor pravi pedagogi pokazali so, da to, kar jezikom govoré, čutijo i v srcu, in so pripravljene dejanjem pokazati

„Ne plaši se,
Če svet sovraži Te,
Saj smoter Tvoj, najboljši je!“

Pokazali so učitelji postojnskega okraja, da te blažene besede tudi v srcu čutijo, pokazali so, da jim je na mislih le napredek šole, da se mora sleherni truditi „da bode prvemu enak!“

Točno ob 11. uri otvori zborovanje zaslužni starosta g. M. Zarnik.

Lepimi besedami pozdravi navzoče ter zakliče našemu premilemu vladarju kot zaščitniku šole srčni „živijo!“ Na kar mu zbor trikrat soglasno pritrđi. Na to sledilo je točno sestavljeno poročilo tajnika g. D. Fodniča o računstvu. Poročilo se je vsestranski odobrilo. G. Poddraški učitelj R. Dolenc stavi predlog, da naj društvo oziroma odbor vpliva na to, da se stare računice, ki so res na tolikih straneh napačne in kakor se je prepričalo, da so najnovejše v tem popravljene, izključijo iz ljudske šole. Kajti učitelj, mesto da bi vestno spolnoval najvažnejši predmet v računstvu, mora sedaj temu, zopet drugemu popravljati bodi-si tiskovne napake, ali pa očitne pogreške, nahajajoče se v starih računicah. Povdarja ob enem, da so ljudje res ubožni, ki si ne morejo za svoje otročiče najnovejših računíc omisliti, a da bo to, ko se jim reč razjasni, že šlo! Če se od učitelja zahteva vzornosti, vzglednosti, morajo biti tudi učni pripomočki vzorni, da ne bode šola kaka posiljena reč, marveč da bode ta res pravi vzor v vsem, kar ukrepuje, blaži in popolnuje človeka. Predlog bil je sprejet jednoglasno.

Poročal je nadalje g. blagajnik Ivo Trošt o društveni blagajnici; na veliko žalost izreči moramo, da je še „mного poklicanih, a ne toliko izvoljenih“, koje bi se smatrali moralo udom. (V drugo hočemo te zanikerneže imenom napisati.) Učiteljstvo mora biti le ena skupna vez, in smoter, koji spaja to vez, biti mora edin! To naj bode geslo stanu učiteljskemu!

Gospod blagajnik referiral nam je tudi o učnih knjigah, koje se sedaj uporabljajo v ljudskih šolah na Kranjskem. Opomnil je, da slovnica sploh ne zadostuje temu, kar je njeni namen. G. nadučitelj Kavčič omenja tudi, da bi bilo umestno, kakor imajo nemška berila, da bi tudi slovenska imela za prirodopis podobe naslikane v berilih, seveda dobro zadete, ne pa polisane. Poročilo g. blagajnika kakor pristavek g. nadučitelja Kavčiča se je odobrilo. Na to prosi besede g. R. Dolenc ter začenja nekako tako le:

Slavni zbor, častiti gg. tovariši in mile tovarišice!

Ker rzsaja sedaj govorica, da si hočejo učitelji vipavske doline osnovati svoje društvo, ter razkrojiti se od društva učiteljskega v postojnskem okraju, in ker se je nedavno hotel menda pošaliti nek dopisnik v „Slovenskemu Narodu“, da hoče to novo društvo pritrjevati ter okrepiti nazore Mahničeve, in ker so oddaljeni gosp. tovariši o tej reči slabo poučeni in sploh poučeni po taci, ki se niso niti udeležili zborovanja in sestanka v Vipavi, ker se pri tem imenuje moja malenkost, dovoljeno mi bodi, da vam, častita gospoda, natočim čistega vina v kozarec.

Pred kakima dvema mesecema sešli so se gg. tovariši iz Vipavske v vipavskem trgu. Mej drugim bila je tudi govorica, kako neumestne kraje si slavni odbor učiteljskega društva izbira, da ni mogoče Vipavcem vesled nezvezanih cest zborovanj se udeležiti. Ker nas s tem slavni odbor tako nekako skosi malo okence gleda, naprosili so me moji gg. stanovski tovariši, naj sprožim misel, da bi se v Vipavskej osnovala filijalka, ki bi imela iste smotre, nazore, isto blagajnico kakor društvo samo. S tem ne bi se od društva razkrojili, marveč bi društvo še le okrepili, utrdili, društvu bi omogočili še novih trdnih moči, društvu pripeljali bi morda s trudom še one mladneže, kateri se sé svojo nenavzočnostjo povsod tako izvrstno izkažejo. Ker ima učiteljsko društvo tudi namen, da z večkratnim snidenjem in debatiranjem mlajše svoje ude krepí, jih v praksi utrdi, zato sem ta ukrep pozdravljal največim veseljem. Nisem pa sprožil misli iz kakih sebičnih namenov, bodi si, da bi iskal tu kake časti, slave, kakih spartanskih lavorik; kajti, gospoda moja, poznate me prodobro, da za take misli ni odmeva v prsih mojih, da sem za take nazore preskromen. Vodili so me drugi blagi nameni in sicer, da bi se gg. tovariši v Vipavski večkrat sešli, koje ves postojnski okraj vendar tako preoddaljen, a vrhu tega tako velik. Sestankom našim naj bi bil namen, da bi se pogovorili o raznih potrebnih nam predmetih, da bi starejši gg. tovariši nam dajali praktičnih navodil. Da bi se večkratnim snidenjem še nadalje izobraževati mogli, da ne zaostanemo za zobom sedanjega časa, kajti „več oči več vidi, več glav več ve!“ da bi si drug drugemu potožili težave svoje, svoja gorja, da bi se v popolnosti vadili, kakor se sploh zahteva od nas. Ne iščimo sebično časti in slavi! Te iščemo le v stanu svojem trudajpolnim in požrtvovalnim delovanjem. Spoštujmo se mej seboj tako, da za dobi stan naš res tak ugled, kakor ga po vsej pravici zasluži. Ugleda si moramo iskati le v stanu svojem, sem rekel, in to zato, ker so časi burni, ko nas mnogi, ki bi morali z nami čutiti, gledajo iz nekaterih višav z ošabnostjo in preziranjem ter pazijo vedno, kje bi učitelju poleno pod noge zabrusili, mesto da bi ga v težavnem delovanji podpirali. Zato se mi mej seboj ne smemo praskati, marveč naklonjeni si moramo biti, spoštovati, ljubiti, ceniti se mo-

ramo; pustimo vsakoje mejsobne mržnje, pokažimo svetu, da učitelj, uprav zato, ker je učitelj, zna spoštovati! Združimo se, složimo se, podpirajmo se, če hočemo, da nas bodo tudi drugi spoštovali! Ti nameni vodili so me, da sem sprožil misel o filijalki! Če je bil to takov smrtni greh, sodite, gospoda sami!

Zborovalci pritrjevali so jednoglasno tem besedam. Nato so se razdelila pravila učiti. društva mej vipavske učitelje, da pridenejo točke, glaseče se o filijalki. G. predsednik zahvaluje se gg. referentoma kakor tudi vsem zbranim svojim tovarišem na prijaznem delovanju za to važno in prekoristno društvo in zaključi zborovanje.

Podali smo se na vrt g. Alb. Živica, okinčan zastavami. Dobra in cena postrežba kakor tudi izvrstna kapljica pospeševala sta ta veseli dan. Da ni pri tej priliki manjkalo napitnic, ni mi treba omenjati. Z veseljem vsprejeli smo v svojo sredo tudi iz sosedne Primorske došlega gospoda tovariša Čudeka. Z žalostjo smo pa opazili, da ni bilo iz najbližnjih vasi onih, ki bi zraven morali biti.

Dan je prehitro minul in večerni mrak jel se je razprostirati že nad nami, ko smo se najboljšimi upi poslavljali. V vipavsko dolino pridite tovariši še mnogokrat, kajti tu najdete udana srca, ki z vami šutijo, s vami živé in trpé.

Različne vesti.

Osobne vesti. G. Janko Macak, dobro poznan v tržaških glasbenih krogih, prebil je 11. oktobra prvi državni izpit iz pravdosnanstva z odličnim uspehom. — Tukajšnji rodoljub, g. Anton Kallister poročil se je v Mariboru z gospodičino Sidonijo Viljelmino Tischler.

C. kr. finančno ravnateljstvo Tržaško je imenovalo računskim oficijalom računskoga asistenta g. Antona Zucatiya; računskima asistentoma pa praktikanta g. Janka Kukarja in Antona Vinška.

Svetčev banket. Iz Trsta, njega okolice in iz Istre so došli nastopni telegrami:

Prosek: Zadržan osebno udeležiti se današnje slavnosti slovenskega razumnštva, na čast junaku, kateri ima pogum braniti jedino pravi slovenski program proti izdajstvu, kliče trikratni: Slava Svetcu in njega čestilcem!

Nabergoj, državni poslanec.

Trst: Vzvišeni misli obče narodne sloge klanjajoč se, želi zborovanju popoln uspeh. [Dr. Sancin imenom volilcev.

Volovsko: Zapričeni osebno prisustvovati, izrazujemo ovim vrednom starom odličnom rodoljubu svoje povjerenje i štovanje i kličemo: Živio Luka Svetec! Živela družba Cirila-Metoda!

Stanger, Zamlić, Tomičič.

Barkovlje. — Slaviteljem, braniteljem posebno nam prevažne družbe ter starosti Svetcu kličemo gromoviti: Živeli! Sloga, vladajoča v Ciril-Metodovi družbi, uzor našim odnošajem, vlada naj mej celokupnim narodom! — Dragotin Martelanc, Svetko Martelanc, Franjo Šučka, Šmuc, Anton Šučka, Pertot Jakob, Bandus Ivan, Žuideršič Ivan, Žuideršič Josip.

Barkovlje. — Barkovljanski mladenci, pevci „Adrije“, kličejo v boju za narodnost osivelemu starčku: Slava! Bog živi družbo sv. Cirila in Metoda!

Barkovlje. — Stojte trdni kakor skala, da se Vas bo vsa nasprotna stranka bala! Bog Vas živi mnoga leta narodnemu napredku v korist! — Odbor kmetijske družbe v Barkovljah.

Barkovlje. — Bog Vam daj svojo pomoč ker delate v korist družbe sv. Cirila in Metoda! Bog Vas živi mnoga leta! — Jakob Pertot.

Barkovlje. — Od Črne gore do Urala, od Balkana do Triglava vam bo slava stala! — Obrtniško društvo v Bar-

kovljah: Martelanc Svetko, Martelanc Ivan, Martelanc Anton, Stare Simon, Martelanc Franc.

Barkovlje. — Kličem trikratni Živio iz globočine svojega srca in voščim srečen napredek družbi svetega Cirila in Metoda. — Jakob Pertot, Barkovljanski Slovenec. (Konec prih.)

Tržaški mestni svet, imel je svojo sejo dne 13. t. m. ob 7. uri zvečer. Gosp. župan je na interpelacijo svetovalca M o r p u r g o pojasnil, zakaj so se zakasnila dela pri novih zaprtih pisarnjih. — Prečitalo se je potem poročilo slavnostnega odbora za proslavo petdesetletnice smrti Domenika Rosettija. Ta odbor predlaga: a) mestni svet naj slovesno potrdi sklep prejšnjih mestnih svetov, da se Rosettiju postavi javen spomenik; b) dne 29. novembra naj se vzida spominska plošča na hiši, kjer je umrl Rosetti (Via Caradori); c) program za postavljenje javnega spomenika naj se potrdi po predlogu specialnega odseka ter objavi gori omenjenega dne; d) stroški za spomenik se določijo na 60.000 frankov v zlatu in e) stroški za spominsko ploščo v znesku 300 glid. naj se potrdi. Ti predlogi so se vsprejeli brez debate.

V tej seji bil je na dnevnem redu tudi predlog odbora za nadzorovanje občinskih doklad, koji predlog se glasi: 1. da se nadalje obdrži takozvana točarina (dazio d'educilio); 2. da se povzra občinska doklada na pivo za 1 for. oziroma za 75 kr. na vsak hektoliter s tem, da se uhodni davek na pivo zviša na 2 gold. ter da se občinska doklada na pivo, zvarjeno v mestu, zviša od 95 kr. na 1 gold. 90 kr. hektoliter. Predlog pravi, da bi občina z odpravo točarine zgubila okolo 330.000 glid. na leto ter izraža upanje, da bude c. kr. oblast zavrgl prošnjo skoraj vseh tržaških krčmarjev in gostilničarjev za odpravo točarine, ker zadnja ni „niti škodljiva niti krivična“. Tržaški krčmarji in gostilničarji so se namreč v teku leta obrnili do merodajnih faktorjev s prošnjo, da bi se odpravila točarina ali „dao od špine“, v kojem početju jim je šel kolikor toliko na roko tudi naš okoličanski g. državni poslanec. Konec tekočega leta mine rok, do katerega je presvetli cesar tržaški občini dovolil pobiranje doklad v sedanjih meri. Statistični urad na magistratu si je na vse kripnje prizadeval, da zmanjša na papirju kolikor možno vsoto občinskih dohodkov po občinskih dokladah na državno užitino. Stiskali so na vse plati, da bi številko dohodkov te rubrike zmanjšali, ter da bi potem mogli tirjati od vlade novih doklad, dočim so se isti dohodki občine navzlic nasprotnemu dokazovanju zaisto povzraši za preko 200.000 glid. Ali gospoda nitij s tem ni zadovoljna; zevajoče žrelo mestne blagajne ni še polno. Seveda, ako pomislimo, koliko denarja se potroši v razne smotre, osobito za italijanizacijo, potem se ni čuditi, da gospoda niso zadovoljni ter zopet zahtevajo novih bremen na pleča itak že preobloženega davkoplačevalca. Denar, ki bi ga občina živo potrebovala za zboljšanje poti, razsvetljavo itd. itd., se naklanja raznim družbam à la „Lega nazionale“, „Circolo dei Triestini“ v Rimu itd. V vsem in povsem se daje prednost Lahom iz Istre in celo iz Italije, dočim se po laških glasilih hujska in ščuje proti slovenskim okoličanom — tržaškim občinarjem, katerim se ne dovoli ničesar ali pa k večem kake drobtinice. Tako nam je stanje v Trstu! Vse to naj bi si zapomnili volilci IV. mestnega razreda za prihodnje volitve! V tem razredu stojemo Slovenci in zmerni Lahi večino volilcev, kateri bi se morali zbrati ter se dogovoriti gledé svojih kandidatov v mestno zbornico, kjer bi lahko prepredili marsikak račun sedaj go-spodujoči stranki ter strli oblast prenapetih progressovcev. Na tem polju bi si lahko naše politiško društvo nabralo neprecenljivih zaslug za narodnost in blaginjo Trsta.

Lega nazionale. (Konec). Tudi z občinskimi nepremičnim premoženjem se ne

gleda tako na tenko, kader gre pomagati „Legi“. Pred dvema leti je par privandranih Lahov v sv. Križu, naščevanih po tamošnjih beričih, prosilo za ustanovo laških razredov na Kriški ljudski šoli. Slavni magistrat je seveda temu koj ugodil in potrosil bi bil kolikor bi trebalo, da se to izpolni. Po prizadevanju slovenskih rodoljubov, osobito našega dičnega poslanca, je pa namestništvo prestriglo to magistratno namero ter prepovedalo ustanovitev šole. Na magistratu pa vted tega niso mirovali. „Legi“ so „prodali“ 2400 kv. m. zemlje za 50 gold. (sic!), da more sezidati šolo za „uboge kriške Lahe“. Minoli teden se gospoda pri Legi določili začeti z zidanje poslopja in vsi tržaški listi na dolgo in široko pišejo o „dobrodelnem delovanju“ njih šolske družbe. Mi upamo, da se jim zopet izjalovi nakana, ustanoviti v celoma slovenskem kraju laško šolo. Od vrlih Križanov pa se nadejamo, da pokažejo tem krptom, da so sivoj matere Slave ter se ne pusté loviti v lahonske zanjke. Ta šola naj bi ostala prazna — v dokaz, da je okoličan dober Avstrijec ter ne za družbo, ki načeloma dela tu za velikolaške namene. — Najvažnejše pri „Legi“ je pa vendar, da ima najboljšje priporočevalce v oficijoznih listih. Dočim najbolj lahonski tržaški listi samo enkrat ali dvakrat v tednu priporočajo to družbo, ne mine dan, da bi je „Il Mattino“ najgorkejšje ne priporočal svojim bralcem. Že vrabci na strehi pa vedo, kje se redi in pase ta list, in zato moramo misliti, da je rečena družba zelo po godu izvestnim krogom. Kako se pa stri-nja delovanje te družbe z državnimi interesi? Kam pridemo, ako obveljajo načela in naporu „Lega nazionale“? Je-li morda „Mattino“ naloga, biti glasilo „Lega“? Je-li to v državnem interesu? — O vsem tem — silentium!

„Il Mattino“ je neprekosljiv v priporočanju laške šolske družbe. Vsaki dan kliče svojim lehkovernim bralcem „fatevi socii della Lega nazionale“ ter jim skrbno pravi, kje so nahajajo njeni uradi. Želet bi bilo, da poluurnadni list preskrbi še ko-dijo vsem onim, ki se želé vpisati v to laško družbo ter jih kar naravnost popelje v nje urad. Isti list imenuje slovensko šolo pri sv. Jakobu — il semenzaio di slavuncoli — ter zarotuje slavno Lego, da jo pokonča! Po njega menenju bi morala „Lega“ ustanoviti tudi svojo šolo pri sv. Jakobu ter rešiti tamošnje „laške“ otroke od šole „dei due santi da disarmo“. Družega si pač o tem uradnem listu ne moremo misliti nego, da poleg uradne podpore udobiva tudi podporo od „Lega“ ter tako prižiga eno luč Bogu, drugo pa hudiču.

Jours fixes v Slov. Čitalnici v Trstu. Odbor Slovenske Čitalnice v Trstu je sklenil prirediti redne jours fixes v Čitalniških prostorih, k katerim se vabijo slovanski rodoljubje v Trstu Vsakdo vé, kako velike koristi in važnosti so v socijalnem življenju taki večeri, kjer se pri prosti zabavi spodbuja rodoljubje in pri prijateljskih pogovorih krepča človeški duh. Taki večeri so celo potrebni v Trstu, kjer nimamo nobenih gostiln in ne drugih lokalov, kjer bi se Slovani shajali. Smo preveč raztrešeni in živo pogrešamo tisto vez mej tukajšnjim slovanskim svetom, ki je more dati le prijateljsko občevanje in spoznavanje v skupni družbi. Zato je le želiti, da bi bili ti jours fixes obilo obiskovani. Prvi jour fix bude v sobote dne 22. okt. 1892. ob 9 uri zvečer v Čitalniških prostorih; že danes vabimo k obilni udeležbi.

„Slov. pevskega društva“ občini zbor je jutri ob 3. uri popoldne v prostorih „Del. podp. društva“. Želeti je obile udeležbe.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Člani Tržaške čitalnice so nabrali mej seboj svoto 100 glid. ter je tako postalo to društvo pokrovitelj naše šolske družbe.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Vesela družba v Skednju, praznujoča sv. Frančiška 1 glid. 50 kr. „Preostanek od svote, namenjene za brzojave k Svetčevemu ban-

ketu na Proseku 5 glid. V kavarni Commercio nabralo se je na mesto telegramov k Svetčevemu banketu 8 glid. 35 kr.

Radi izgredov v Pazinu. dogodivših se povodom veselice v Lindaru, odnosno radi brutalnih napadov na javni ulici na slovenske izletnike, zapričela se je sodna preiskava in se nadejamo, da divjake zadene zaslužena kazen.

Značilno. Iz Pazina poročajo, da je gospod okrajni glavar vitez Schwarz izstopil iz bralnega društva „Austria“, kjer se zbirajo domoljubi različnih narodnosti, pač pa da je ostal član društva „Casino“, kjer so c. k. uradniki tako ponižani, da nimajo pravice ni voliti ni voljeni biti. Ta najnovejši korak g. glavarja je zelo značilen, a mi se mu ne čudimo nikakor. Sicer pa: habeant sibi, mi ga jim privoščimo.

Veselica z igro, petjem in tamburanjem „Tržaškega podp. in bralnega društva“, katera je imela biti jutri dne 16. t. m. pri sv. Ivanu, odložena je na nedeljo dne 23. t. m. in se bude vršila v dvorani „Mally.“ Program v sredo.

V Tolminu se snuje društvo ženske podružnice sv. Cirila in Metoda. — Dal Bog boljših uspehov nego pri moški (podružnici).

Iz Barke se nam piše dne 2. oktobra: Že več let smo prosili okrajni šolski svet v Sežani, da bi se na Barki sezidalo novo šolsko poslopje. Danes so se pa pripeljali k nam g. okrajni glavar Sežanski in g. geometer. Komisijo smo vsprejeli pokanjem topičev, a pozdravil jo je g. župan Nakelski, F. Mahorčič. Priredili smo tudi slavolok, okinčan narodnimi zastavami. Podali smo se na lice mesta, kjer se ima zidati poslopje. Stavbišče je na prav primernem in solčnem kraju. Glede načrta so bile seveda različne misli, kakor povsodi, a hvala gosp. okrajnemu glavarju, da se je vse lepo poravnalo. Zapisnik so podpisala komisija, gospodarski svet in krajni šolski svet, kakor tudi lastnik tal.

Odhajajočo komisijo spremljali so navdušeni živio-klici in pokanje topičev.

Konečno se obračamo do okrajnega in deželnega sveta, s prošnjo, da ti oblasti ukreniti, da se želja naša izpolni prej ko prej. Kajti število naših otrok je narastlo tako, da stara šolska soba absolutno več ne zadošča. Resnicoljub.

Žalostna nezgoda. Minoli ponedeljek stal je pred poroto nek Anton Jenko, mesar iz Trsta, zatožen ubojstva, izvršenega nad nekim Josipom De Savio. Umor se je namreč izvršil minoli mesec avgust v neki krčmi pri sv. Ani. Oba sta bila pijana, toliko umorjeni De Savio, kolikor zatoženec. Porota je po zaslišanju več prič spoznala zatoženca nekrivim ubojstva ter ga obsodila na tri mesece radi pogreška pijanosti.

Ta sodba je na mater umorjenega De Savio, neko 56letno Jero De Savio, tako uplivala, da je valed tega, ker je slišala, da je ubijalec njenega sina oproščen, nenadoma znorela. Ubožico so prenesli v bolnico.

Vojaški nabor. Mestni magistrat pozivlja one mladeniče, ki so bili rojeni v letih 1872—1870 in so dolžni priti k vojaškemu naboru, preskrbeti si vse potrebne spise, ako imajo pravico do začasnega oproščenja od dejanske službe.

Radi umora pričela se je predvečernjim pred tukajšnjim porotnim sodiščem obravnava proti trem kmetom okraja Podgrajskega: Juriju Mamiloviču, Janezu Cendaku in Antonu Ivančiču. Ti trije so na sumu, da so dne 17. decembra kamenjem pobili gozdnega čuvaja Andreja Čendaka. Zanimivo je to, da je Ivančič sam prijavil sodniji ta umor, da bi na ta način odvalil sum od sebe ter da so ga istega Ivančiča morali prinesiti v dvorano, ker so mu mej preiskavo morali odrezati obe nogi in na jedni roki štiri prste; to pa valed silnega premraženja, ko je po dovršenem umoru spal v gozdu. Obravnava utegne se završiti še le jutri.

75.000 glid. je glavni dobitek 50 novčene loterije. Zrebanje 15. oktobra.

Domači oglasi.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Prodajalnica in zaloga jestvin

„Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, vpisane zadruge z omejenim porošivom v ulici Belvedere št. 3., bogato založena z jedilnim blagom razne vrste in po nizkih cenah se priporoča kupovalcem v Trstu in iz dežele. 8-104

Andrej Kalan, čevljar v ulici Caserma, priporoča se najtopleje slovenskemu občinstvu. — Najelegantnejše ter solidno delo in točna postrežba. Cl.

Ernest Pegan (naslednik A. Pipana) na oglu Via Torrente in Ponte della Fabra, priporoča svojo trgovino z moko in raznimi domačimi pridelki, zlasti pa svojo bogato zalogo kolonijalnega blaga. Cene so neverjetno nizke, postrežba vestna in nagla. Cl.

Karol Colja, žganjarja in tobakarna v ulici Via Arcata, nasproti hiše Cacia, prodaja domače žganje vsake vrste in siropove pijače, „pasarete“ in sitone.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

Vekoslav Moder, pekovski mojster „Piazza Caserma“, se priporoča slav. občinstvu. — Prodaja vseh vrst kruha, slaščic, čokolade, vseh vrst moke itd. po najnižjih cenah. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskance. Cl.

Anton Lampe, naslednik Jakob Hočevarja, Via Barriera v e c h i a št. 17 pekovski mojster, priporoča kruh vseh vrst, moko, riž, sočivo, fino moravsko maslo itd. Cl.

Ivan Kanobel, nasproti velike vojašnice, priporoča svojo zalogo z mnogovrstnim jedilnim in drugim blagom; razpošilja tudi na debelo v množinah od 5 kil. naprej po najnižji ceni.

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter neposredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana. Na zahtevanje posneto mleko po 4 kr. liter, toda le v množini najmanj 25 litrov. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in aznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Pivarna Lavrenčič Via Rossetti nasproti lekarni Leitenburg priporočuje svoja izborna istrska vina častitim družinam po najnižji ceni 28 kr. liter, v stanovanje postavljen; manje naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. Častitim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo in izborna kuhinja ter dobra istrska kapljica. 12-25

Ivan Prelog priporoča svoji trgovini v Via del Bosco št. 2 (uhod na trgu stare mitnice, Piazza Barriera vecchia) in v ulici Molin a vento št. 3. Prodaja različno mešano blago, moko, kavo, riž in razne vrste domače in vnanje pridelke. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1. lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Ivan Umek, čevljarjski mojster, Via Romagna št. 6. priporoča se slavnemu občinstvu v vsa v njega stroko s adajoča dela. — Solidno delo, — hitra postrežba — nizke cene.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovenskih jeziki. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Jakob Janež tapetar via Stadion št. 10 na dvorišču priporoča se slavnemu občinstvu za vsakovrstna tapetarska dela, kakor zof, madrace, naslanjače itd. Zagotovi točno in hitro postrežbo po jako nizki ceni.

Gostilna „Al Gallo d'oro“ via Ghega, toči izvrstna istrska in furlanska vina ter ima prav dobro kuhinjo. Oddaja tudi vina na debelo v sodčkih od 28 litrov naprej in sicer furlansko po 28 kr. liter, istrsko po 32 kr. liter. Razpošilja tudi istrsko vino na zunaj in sicer loko stacijon Trst po 23 gld. hektoliter; ne da bi imel naročevalec kako druge stroške. Vnanjim gostilničarjem se priporoča za naročila Covacich. 50-38

Josip Urbančič, na vogalu ulice Via Francesco priporoča vseh vrst žganja na drobno in debelo. — Pristna tukajšnja in vnanja vina v boteljah. — Suho meso, kranjske klobase, sir, slaščice itd. 39-48

Ivan Valenčič, Via nuova št. 39, prodaja vsake vrste manufakturnega blaga. Blago se dobiva iz prvih vavstrijskih tovarn. Cene nizke. 49-37

Zaloga starega vina Berzamina

nahaja se pri gospe Elizi Tance na Proseku. Vinski kupci naj se obrnejo naravnost do imenovane posestnice.

Spomladansko zdravljenje

najboljše je s čajem iz tavžentrož (millefiori), kri čisteče in neprekosljivo sredstvo zoper palenje v želodcu, hemoroidalne bolezni itd. — Zavitek z navodom, za 12 dni zdravljenja, stane 50 kr., a pošto 5 kr. več. Čuvati se je ponarejenja zdravila. Dobiva se v odlikovani lekarni 74-100

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg. Poštne pošiljke izvršujejo se neutogoma.

Krojaški mojster FRAN INAMO

naznanja sl. slovenskemu občinstvu, da je svojo delavnico preložil na Corso št. 8 II. nadstr.

Zagotovljajoč ceno in točno postrežbo se priporoča najiskrenejše sl. občinstvu.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednja lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnoči. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljnemu naklonjenosti slavnemu občinstvu. P. Favero. 104-11

DROGERIJA
na debelo in drobno
G. B. ANGELI
104-25 TRST 12-12
Corso, Piazza della Legna št. 1.
Odlikovana tovarna čopičev.
Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije, z Angleškega, iz Francije Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkete in pode.
MINERALNE VODE
iz najbolj znanih vrelcev kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt.

Janez Krst. Angeli
mirodilničar in magister farmacije,
je zdihnil svojo dušo danes ob 2. uri po noči po dolgi in mučni bolezni. Žalujoči podpisani javljajo to tužno vest vsem prijateljem in znanecem v svojem in drugih, navzočih in nenavzočih sorodnikov imenu. Zemski ostanki pokojnega prenesejo se v nedeljo dne 16. t. m. ob 9. uri zjutraj naravnost na pokopališče.
TRST, dne 14. oktobra 1892.
Adolf Oskar, sinova.
Ivana roj. Sellen soproga.
Konstantin Fedele, brata.
To naznanilo služi mesto vsake druge objave.
Prosimo, da se opuste pohodi sozaljenja.
Podjetje Zimolo za prirejanje pogreb. Corso št. 37.

Živic in družb.
(Schivitz & Comp.) 5
v TRSTU, ulica Zonta št. 5,
priporočajo svoje mline in stiskalnice ali preše za napravo vina, pumpe, cevi, slamoreznice itd. — izdelujejo vodovode, tvornice, mline in drugo.

VINSKIM KUPCEM IN GOSTILNIČARJEM

se priporoča podpisani najiskrenejše, zagotovljajoč vestno poslovanje pri vsaki vinski kupčiji. Prosi torej, da se vinski trgovci, gostilničarji in kupci zaupljivo obrnejo nanj.

Giuseppe De Colle
patentovani in zapriseženi vinski mešetar v
Višnjaju (Visignano) v Istri.

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1.

Ob priložnosti, ko se odpre zimska doba, se opozarja sl. občinstvu da smo dobili sledeče vrste blaga: flanele, stoffe volnene za ženske obleke, črni kašmir, stoffe za vaterprof, naglavne vezane robce, forstajn beli in v različnih barvah, spodnja oblačila iz bombaza, in iz volne, srajce „Jäger“. Šarpe, zavratnike, dežnike in posebnosti za garniture. 6-52

Drogerija
Arturo Fazzini v Trstu
Ulica Stadion 22 — Telefon 519.
Velika izber mineralnih vod, zmletih oljnatih barv najfinejših vrst; rdeče, rumene, zelene, višnjeve in črne po 28 novč. kilo. Svinčnata belilo po 32 novč. kilo. Cinkovo belilo najfineje po 40 novč. kilo. Razun tega velika izber barv na vodo in čopičev vsake vrste ter po cenah, s kojimi ni mogoče konkurirati. — Zaloga glasovitega krepila od Kwizde (Korneuburger Viehnährpulver) za živino. Zaloga mirodij, barv, zdravil; zalogo žveplja in modre galice za rabo pri trtah. Naročniki morejo brezplačno uporabljati telefon. 29-50

Vozni listi in tovarni listi v Ameriko.
Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINE“ iz Antverpena direktno v
New Jork & Philadelfijo
koncesionovana črta, od c. ... avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesionovani zastop 50-34
„Red Star Linie“
na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri
Josip-u Strasser-u
Speditionsbureau für die k. u. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Domače sredstvo, olajšujoče bolečine, ki je izkušeno že mnogo let.
Kwizde III
fluid proti protinu.
Cena 1/1 steklenice 1 gld., 1/2 stek. 60 kr.
Pravo se dobiva v vseh lekarnah.
FRAN IV. KWIZDA
ces. kr. avstr. in kralj. rumenski dvorni založnik.
Okrožni lekar, Korneuburg pri Dunaju.

Velika 50 novčna loterija.
Glavni dobitek 14
75.000 goldinarjev
Zadnji teden.
Srečke po 50 kr. priporoča: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Enrico Schiffmann, Ign. Neumann, Marco Nigris, Mandel & Co., Daniele Levi & Comp., Il Mercurio.